

Neviim (prophètes) - Jérémie

Chapter 5

- 5,1 שוטטו בחוצות ירושלים, ויראו-נא וידעו ויבקשו ברחובותיה, אם-תמצאו איש, אם-יש עשה משפט מבקש אמונה--ואסלח, לה.
- 5,2 ואם סי-יתהו, יאמרו; לכן לשקר, ישבעו.
- 5,3 יתוה, עיניך הלא לאמונה--הכיתה אתם ולא-חלו, כליתם מאנו קחת מוסר; חזקו פניהם מסלע, מאנו לשוב.
- 5,4 ואני אמרתי, אך-דלים הם; נואלו--כי לא ידעו דרך יתוה, משפט אלהיהם.
- 5,5 אלכה-לי אל-הגדלים, לאיברה אותם--כי המה ידעו דרך יתוה, משפט אלהיהם; אך המה יחדו שברו על, נתקו מוסרות.
- 5,6 על-כן הכם אחיה מיער, זאב ערבות ישדדם--גמר שקד על-עריהם, כל-היוצא מהנה יטרף: כי רבו פשעיהם, עצמו משבותיהם.
- 5,7 אי לזאת, אסלוח- (אסלח-) לך--בנין עזבוני, וישבעו בלא אלהים; ואשבע אותם וינאפו, ובית זונה יתגודדו.
- 5,8 סוסים מזנים, משכים היו; איש אל-אשת רעהו, יצהלו.
- 5,9 העל-אלה לוא-אפקד, וגאם-יתהו; ואם בגוי אשר-גזה, לא תתנקם בפשי. {ס}
- 5,10 עלו בשרותיה ושחתו, וכלה אל-תעשו; הסירו, גטישותיה, כי לוא ליתהו, המה.
- 5,11 כי בגוד בגדו בי, בית ישראל ובית יהודה--גאם-יתהו.
- 5,12 כחשו, ביהוה, ויאמרו, לוא-הוא; ולא-תבוא עלינו רעה, וחרב וכעב לוא נראה.
- 5,13 והגביאים יהיו לרוח, והדבר אין בהם; כה יעשה, להם. {ס}
- 5,14 לכן, כה-אמר יתוה אלהי צבאות, יען דברכם, את-הדבר הזה: הגני נתן דברי בפיך לאש, והעם הזה עצים--ואכלתם.
- 5,15 הגני מביא עליכם גוי ממרוק בית ישראל, וגאם-יתהו: גוי איתן הוא, גוי מעולם הוא--גוי לא-תדע לשנו, ולא תשמע מה-יידבר.
- 5,16 אשפתו, כקבר פתוח; כלם, גבורים.
- 5,17 ואכל קצירך ולחמך, יאכלו בנין ובנותיך--יאכל צאנך ובעקרך, יאכל גפנך ותאנתך; ירשש ערי מבצריך, אשר אתה בטח בהנה--בחרב.
- 5,18 וגם בימים ההמה, וגאם-יתהו, לא-אעשה אתכם, בלה.
- 5,19 וקיה, כי תאמרו, פחת מה עשה יתוה אלהינו לנו, את-כל-אלה; ואמרת אליהם, כאשר עזבתם אותי ותעבדו אלהי נכר בארצכם--כן תעבדו זרים, בארץ לא לכם. {פ}
- 5,20 הגידו זאת, בבית יעקב; והשמיעוה ביהודה, לאמר.
- 5,21 שמעו-נא זאת, עם סכל ואין לב: עינים להם ולא יראו, אזנים להם ולא ישמעו.
- 5,22 האותי לא-תיכראו וגאם-יתהו, אם מפני לא תחילו, אשר-שמתי חול גבול לים, סק-עולם ולא יעברנהו; ויתגעשו ולא יוכלו, והמו גליו ולא יעברנהו.
- 5,23 ולעם הזה קיה, לב סורר ומורה: סרו, וילכו.
- 5,24 ולוא-אמרו בלבבם, נירא נא את-יתהו אלהינו, הנתן גשם וירה (יורה) ומלקוש, בעתו; שבעת חקות קציר, ישמר לנו.
- 5,25 עונותיכם, הטו-אלה; וחטאותיכם, מגעו הטוב מכם.
- 5,26 כי-נמצאו בעמי, רשעים: ישור כשך יקושים, הציבו משחית אנשים ילכדו.
- 5,27 ככלוב מלא עוף, כן בתיהם מלאים מרמה; על-כן גדלו, ויעשירו.
- 5,28 שמנו עשתו, גם עברו דברי-רע--דין לא-דנו, דין-יתום ויצליחו; ומשפט אביונים, לא שפטו.
- 5,29 העל-אלה לא-אפקד, וגאם-יתהו; אם בגוי אשר-גזה, לא תתנקם בפשי. {ס}

5,30

שְׁמָה, וְשַׁעֲרוֹכָהּ, נְהִימָה, בְּאַרְץ.

5,31

הַגְּבָאִים גָּבְאוּ בְּשָׁקֶר, וְהַכֹּהֲנִים יָרְדוּ עַל-יְדֵיהֶם, וְעַמִּי, אָהָבוּ כֵן; וְיִמָּה-תַּעֲשׂוּ, לְאַחֲרֵיתָהּ.